

چرا زندگی شادتر و زیباتر است زمانی که ما یاری داریم و تنها نیستیم؟

باهم بودن در زندگی به معنای داشتن یک رابطه عاطفی است.

عده‌ای با هم کنار آمده به عبارتی سازش می‌کنند.

بعضی اوقات تنها یک علاقه نیست که ما را به راه صحیح هم‌زیستی مشترک راهنمائی میکند. بلکه علائق دیگری هم وجود دارد.

برای عده‌ای این علائق زجر آور و دست و پا گیر و خسته کننده میشوند.

بطور مثال زمانی که دو نفر هستیم. مقدار رخت‌های شستنی زیادتر از حد معمول میشود.

یا مجبوریم دوبرابر خرید کرده و کیسه‌های خرید را بدست گرفته و به خانه ببریم.

یا بعضی لوازم ضروری را دوبرابر بخریم.

در این حالت عشق بین دو نفر هم بیشتر از حد معمول است.

مسلماً شادی زندگی دوبرابر می‌شود وقتی شما خود را با کسی نزدیک و همدل بدانید که او هم همینطور فکر میکند. اگر برخلاف عشق یک طرفه باشد شادی وجود نخواهد داشت.

چقدر خوشایند است زمانی که دو نفر عاشقانه با هم و در کنار هم زندگی دنیا و ناراحتی‌هایش را با بوسه‌های گرم و درآغوش هم فرو رفتن به دست فراموشی میسپارند.

در نهایت: گاهی خوردن صبحانه در رختخواب به اتفاق هم قطعا از لحظات شیرین و فراموش نشدنی است حتی اگر خورده‌های نان در رختخواب بریزد دو نفر با شادی رختخواب را تمیز کرده و مرتب میکنند.